

Ministeriet, at Kontoen da blev aldeles uholdbar, blev det selvfølgelig gjort til Genstand for nøjere Ovejelse af Ministeriet — det er ikke mig, der er Tale om — hvorledes man skulde forholde sig over for disse aldeles uholdbare Sætser, og man fandt da, at der var to Veje tænkkelige. Den ene var, at man i det administrative Budget, som blev udstedt, kunde optage sine egne oprindelige Sætser, som vare holdbare, og den anden var, at man tog det af Rigsdagen vedtagne Beløb og lagde det til Grund, skønt man var sig fuldt bevidst, at Budgettet da ikke kunde holdes. Man valgte den sidste Vej, og jeg tvivler om, at det vilde være ganske forsvarligt, og tror, at der kunde være Grunde, baade af statsretlige og andre Hensyn, som kunde gøre det meget betænkeligt at vælge den første Fremgangsmaade, altsaa i Konflikt med, hvad Rigsdagen havde vedtaget, at optage det oprindelig foreslaaede Beløb, eller, om end man paa et tidligere Standpunkt havde kunnet formaa dette Ting til at gaa bort fra det af Folketinget vedtagne Beløb, da at skabe et Konfliktspunkt mellem Tingene til Unytte — til Unytte, thi det var jo anerkendt fra alle Sider, at det her drejede sig om en kalkulatorisk Konto, og at deres Konto saa stærkt markerede sin rene kalkulatoriske Karakter ved at kalde sig „Udgifter af ubestemt Omfang“. Ja, Kontoen har endog saa stærkt udhævet sin Ubestemmelighed, at en Underkonto lyder saaledes: „Forskellige og tilfældige Udgifter af ubestemt Omfang“; herigennem var mindet om det, som man lige fra Begyndelsen, da dette Teaterbudget blev opstillet med Rigsdagens Samtykke, var enig om og ikke kunde andet end være enig om, det nemlig, at Beløbet var kalkulatorisk, og at man altsaa fra alle Sider maatte være belabet paa, at de Sætser, som bleve opstillede af Rigsdagen, efter al Sandsynlighed vilde overskrides. Man valgte altsaa med Udset til, hvad der ikke var Rigsdagen ubestemt, at saa betydelige Overskridelser, at holde sig til det af Rigsdagen vedtagne Beløb. Det samme har man gjort med Hensyn til Indtægtsfiden, hvor man efter al Erfaring vilkaarlig har sat Summen op med 100,000 Kr., vel vidende, hvad der ogsaa maatte være Rigsdagen bevidst, at der for det første ikke kunde garanteres for, at man fik disse 100,000 Kr., og for det andet, at det var

yderst usandsynligt, at man overhovedet fik dem. Jeg vil for mit Vedkommende have stor Betænkelse ved at fravige den Praksis, der har været fulgt lige fra den Tid, da Rigsdagen foretog disse betydelige Medsættelser; derfor har jeg med Hensyn til det Budget, der er kommet i Mar i April Maaned, fulgt den samme Praksis. Jeg har som sagt stor Betænkelse ved at slaa ind paa en anden Vej, men derimod kan jeg naturligvis fuldstændig dele Udvalgets Mening og tiltræder den ganske, hvis der i Udvalgets Ytringer ligger en Opfordring til Folketinget om at forlade den Postering, som saa aldeles strider imod al Erfaring. Der er ingen anden fornuftig Vej at gaa med Hensyn til Posteringen end at lægge til Grund den erfaringsmæssige Gennemsnitsindtægt. Derfor er det aarlige Forslag baseret paa Gennemsnitsbeløbet for 3 Aar.

Medens det altsaa med Hensyn til det af Ministeriet budgetterede Beløb forholder sig saaledes, er det et andet Spørgsmaal, om denne Overskridelse af 21,000 Kr., som paa denne Konto finder Sted efter Forholdet mellem, hvad der virkelig er forbrugt i Finansaaaret 1890—91, og det af Ministeriet foreslaaede og af Teateradministrationen budgetterede Beløb, ikke allerede er for stor, saa at man derved undlader at fyldestgøre det Krav, at man skal lægge Budgettet saaledes, at man tilnærmelsesvis kan holde det. Dertil skal jeg bemærke, at ved en Konto som denne af en saa ubestemt og ubestemmelig Natur maa der jo være en temmelig vid Kamme for Overskridelser og Underskridelser. Det maa der være, og jeg tror ikke, at de 10 pCt., der her er Tale om, er for vid en Kamme. Beløbet er jo absolut taget ubestemt, thi den egentlige Driftskonto for det lgl. Teater, Konto 11, afhænger jo af Fremtidsomstændigheder, som intet Menneske kan vide Besked om. Den afhænger af Repertoiret, og det kan man naturligvis til en vis Grad vide Besked om, men ogsaa kun til en vis Grad paa et saa tidligt Tidspunkt. Men denne Konto er jo tillige afhængig af Publikums Besøg. Udgifterne stille sig ofte saaledes, at et Stykke, som trækker Hus og altsaa giver en god Forestillingsindtægt, ogsaa volder betydelige aftenlige Udgifter. Det er særlig Tilfældet og har været Tilfældet i det Finansaar, her er